

[Bomholt.]

bejde, saaledes bør Folkeskolen danne en organisk Sammenhæng med de tekniske Skoler, saa at der opstaar en Enhedsskole for det praktiske Arbejde. Hvis Skolens to sidste Aar, fra 13 til 15 Aars Alderen, bliver en direkte Forberedelse til Deltagelse i Erhvervslivet, en praktisk Skoling og Dygtiggørelse, vil mange Arbejderhjem, der nu stiller sig skeptisk, formentlig faa et noget andet Syn paa den udvidede Undervisningspligt.

Tidligere Minister Byskov lod i 1928 nedsætte en Kommission, der skulde planlægge en 3-aarig Mellemskole. Kommissionens Arbejde blev udført med stor Dygtighed, men selve Opgaven var forkert stillet. Vilde det nu ikke være paa sin Plads at nedsætte en Kommission til Udarbejdelse af Planer vedrørende den praktiske Enhedsskole til 15 Aars Alderen? Forarbejder volder i hvert Fald ingen Trætte, og jeg er overbevist om, at mange Forældre og Pædagoger indenfor samtlige Partier med stor Interesse vilde se paa de Resultater, der maatte fremkomme. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Undervisningsminister, om der ikke er Mulighed for at faa udarbejdet et Kommissorium i den her anførte Retning.

Jeg skal derefter omtale et Par Spørgsmaal af lokal Betydning.

Interessen i Esbjerg samler sig naturligvis i særlig Grad om Havnen, som atter paa det sidst aflagte Regnskab viser stigende Overskud. De voksende Tal viser, at Esbjerg Havn stadig er et af Statens bedste Aktiver. Jeg takker Ministeren for offentlige Arbejder, fordi han saa velvilligt har imødekommet vore Ønsker om Takstnedsættelser, saaledes at Esbjerg nu ligger paa Linie med Aalborg og Aarhus. Ligeledes takker jeg Ministeren, fordi han har lovet at støtte de fremkomne Planer om en Udvidelse af Trafikhavnen, en Udvidelse, der vil andrage ca. 1 Mill. Kr.

I Tillid til, at denne Udvidelse gennemføres, har „Jydsk Andels Foderstof Forretning“ paabegyndt Opførelsen af nye Pakhuse og Siloer til 1¼ Mill. Kr. Paa det forelagte Budget er Havneudvidelsen ikke medtaget, velsagtens af Hensyn til de spændte Krav til Statskassen, men der hersker dog, mig bekendt, ingen Nervøsitet i interesserede Kredse, idet man har den faste Tro, at den højtærede Finansminister vil gøre sit til, at de store Vanskeligheder, som de nuværende Havneforhold byder Firmaet, maa overvindes. Det vilde betyde overordentlig meget for Havnen og Firmaet, dersom den

paakrævede Havneudvidelse kunde optages paa Tillægsbevillingsloven.

Med Mellemrum fremkommer der i Pressen forskellige Indlæg vedrørende Sikringen af Skallingen, et for Esbjerg Havn vitalt Spørgsmaal, og det hævdes fra flere Sider, at en enkelt stærk Stormflod vil være i Stand til at anrette store Ødelæggelser til uoverskuelig Skade for Havnen. Jeg vilde være den højtærede Minister taknemmelig, dersom dette Spørgsmaal blev undersøgt til Bunds med det Formaal at foretage de forebyggende Foranstaltninger, som eventuelt er nødvendige.

For Fiskeriet har indeværende Aar været en trang og vanskelig Tid paa Grund af en Række sammenstødende Omstændigheder. Det er neppe den økonomiske Krise, der er den afgørende Aarsag. Det hedder saaledes i „Fiskeskipperen“ for 5. September med direkte Henblik paa Venstres Forslag: „Det almindelige Verdensprisfald kan ikke siges i særlig Grad at have bredt sig her, man maa endda undre sig over, at Priserne paa Fisk kan holde sig saa godt, som de gør.“ Det er i høj Grad Fangstmængden, der har svigtet. I de første 6 Maaneder af 1931 er der fra Esbjerg udført 11 180 t Rødspætter og 4 270 t Kuller mod henholdsvis 15 940 t og 6 280 t i samme Tidsrum 1930, det vil sige en Tilbagegang i Fangstmængden paa 30 pCt. Som Følge heraf er Udbyttet i Penge det første Halvaar af 1931 faldet med 1¼ Mill. Kr.

Der er flere Aarsager til denne svigtende Fangst. I Aar har Rødspættetfangsten til Dels svigtet, og Aarsagen er rimeligvis at søge i Fiskebestandens Aftagen. I de foregaaende Aar er det nærmest Rødspætterne, der har holdt Fiskeriet oppe, og med det stærkt ensidige Fiskeri følger — som Forholdene nu en Gang er — de bratte Udsving i baade god og uheldig Retning. Her er vi ved Sagens Kerne. Jeg skal ikke foregribe Resultatet af de Forhandlinger, der føres om Venstres Forslag, jeg skal kun sige saa meget, at den eneste Vej til effektivt at hjælpe Fiskeriet ud over de nuværende Vanskeligheder er en delvis Omlægning af Produktionen. Det er nødvendigt at omlægge Fiskeriet fra det ensidige til et mere alsidigt og bl. a. i stærkere Grad udnytte et Sæsonfiskeri efter Sild og Makrel for større Kutteres Vedkommende, medens de mindste, de saakaldte Hajer, efter manges Mening kun har en Chance ved Fiskeri efter „Hesterejer“. Fra Esbjergfiskernes Side er det Gang paa Gang hævdet, at Sildefiskeriet indeholder mægtige økonomiske Muligheder.